

Zamilovanost jsem poprvý zažila už ve školce. Jmenoval s Kamil. Teď ho občas ještě potkám u nás na sídlišti a už je mi jasný, že je teplej. Vzpomínám, že jsme se mu jednou s holkama smály, když jsme se nahatý řadili do řady holky a kluci, a on s tím pindíkem se zařadil k nám holkám. Už tenkrát byl zženštilej, měl jemný rysy a delší vlasy. A to se mi na chlapech líbí doteď.

Na základce na prvním stupni byl mojí dlouhou láskou Míra Kučera. Byl tmavší a měl totalně modrý krásný oči. Mlátil spolužáka o přestávce u mé lavice atlasem. Pokukovali jsme po sobě vlastně pořád. A asi až ve čtvrtý třídě na horách jsme si spolu dali ploužák a byli jsme rudý až na zadku.

V tom věku bylo mým velkým handicapem, že mi v devíti letech narostly prsa a dostala jsem první krámy. Máma mě tahala po doktorech a nakonec přišli na to, že žereme doma jen kuřata, do kterech se za socíku dávalo moc růstovejch hormonů. Takže i proto jsem byla vždycky o hlavu větší než všichni spolužáci. A těm mejm prsiskům se kluci hrozně smáli. Jednou jsem za to i Míru zkopala kozačkama v šatně. Pak měl ke mě větší respekt.

A druhej stupeň, to byl můj milej Barouš. Ani nevím, jak se přesně jmenoval. Takovej plachej blondáček. Byl asi o dva roky starší. S holkama jsme ho tajně pozorovali na hřišti při tělocviku. Možná jsem se s ním párkrát bavila, ale nic víc. Pak jsem udělala přijímačky na gympl a bylo léto. S lidma ze základky jsem se bohužel přestala vídat.

Teď je rok 1997. Je léto a mě je 16. Od září jdu do kvarty na gympl v centru Prahy, kam chodí samý boží lidi. Teď je ale léto a moje nejzásadnější téma je najít si konečně kluka. Ještě jsem se ani s žádným pořádně nelíbala. A to některý holky se už s těma svejma vyspaly. Mám z toho občas dost depku. Hlavně taky z toho jak vypadám. Mám brejle, krátký vlasy a velkej zadek, kterému můj brácha říká hruškovice. A ke všemu se jmenuju Amálie.

První francouzák

Na tábory jezdím asi od šesti let. Máma mě dala na první pionýrskéj tábor na tři týdny. Měla jsem z toho docela psotník, být tak dlouho bez mámy. Asi si myslela, že mě to zocelí. Ale i přesto jsem si tábory oblíbila. Teď jezdím od patnácti na tábory, kde se učí angličtina. Není to žádná škola, je to dost volný a vždycky tu je nějaký rodilej mluvčí, se kterým je prdel. K táboru samozřejmě patří do někomu se zamilovat. A když se mi na první pohled na táboře třeba nikdo nelíbí, tak postupem času, jak s těma lidma trávím celý dny, někdo se vždycky najde. Táborový pravidla tady sice nějaký jsou, ale máme více méně povoleno chodit do hospody. Hospoda se jmenuje Pod lípou a chodí sem i Ray Koranteng. S holkama jsme ho požádaly o cigaretu a měly jsme o čem povídat celou noc.

Teď už je poslední večer tábora. Všichni už jsou spárovaný, jen já tady trčím sama. Už jsem docela dost opilá a točí se mi hlava. Takže končím. Další levný víno už nechci a jdu se na záchod osvěžit. No vlastně se jdu radši vyblít, ať mi pak není blbě a ráno tak bude snesitelnější.

Vracím se zpátky do hospody a Lukáš, kterej se mi teda až tak nelíbí, ale docela ujde, se na mě začíná culit. No asi do toho pudu. V 16ti letech bejt nepolíbená se mi nelíbí a už toho prvního francouzáka chci mít za sebou.

Chvilí se spolu bavíme u piva a pak se chce jít někam projít. Jdeme od hospody do pole a koukáme na hvězdy. Po chvíli se vypotácíme z pole. Svalí mě na nějaký beton pod lampou. Začne mě líbat. Je to strašně divný mít najednou cizí jazyk v puse. Má ho velkej a divnej. Takovej masítej. Ale s odstupem času si myslím, že líbal dobře. Začne mě vošahávat. Šahá mi na prsa a jezdí mi rukou po kalhotách do rozkroku. Lehá si na mě, ale na tom betonu je to strašně nepohodlný. Střízlivím a uvědomuju si, že se mi fakt nelíbí. Celý je to strašně neromantický. Já jsem ve skutečnosti citlivá duše. Tohle je celý špatně. Jsem ráda, že to mám zasebou, ale stačilo. Tak to radši zabalím a jdu do tábora, do chatky spát. Lukáš to nechápe, ale je dost opilej aby mluvil, natož za mnou běžel.

Další den se dozvídám od holek, že já jsem se chtěla poprvé líbat, ale on se chtěl poprvý s někým vyspat. Mě to vyšlo, ale jemu ne. Naštěstí.

Konečně mám kluka

Tadeáš. Nastoupil k nám nově na gympl, o rok níž než já. Jenže - ty vole - má dlouhý vlasy, chodí super voblíkanej a je to skejt'ák a je strašně krááásnej. Je absolutně boží a všechny holky po něm šílí. No a má přítelkyni, která je fakt kůl a kouří modrý elemka.

Tadeáš chodí do třídy s mojí docela dobrou kamarádkou Marušku, takže jsem se s ním už seznámila. Shodou okolností má rád stejnou kapelu jako já - Eggnoise, takže máme první společný téma.

Zásadní změnou v mém životě se stalo, že mi naši konečně koupili čočky. Takže už nemusím nosit ty debilní brejle. Připadala jsem si v nich jak kluk. K tomu ještě krátký vlasy. Ty si teda teď nechávám růst a taky se chci zbavit ofiny. Tu mám celej život a taky jí nenávidím. Pořád jí musím stříhat. Teď už to naštěstí dělám sama a pomalu. Dřív to v rychlosti stříhala máma a bylo jí jedno, když to někdy ustříhla nakřivo. Pak jsem vypadala jako magor. No nicméně, když se teď už umím sama upravit a nemám brejle, konečně si mě začínaj všimát normální kluci, který se líbej i mě. Většinou to byl ten hnusnej kamarád od toho hezkýho kluka. Hezkej kluk si vybral kamošku a na mě zbyl ten hnusnej. Konečně se to otočilo.

Je podzim a zrovna jsem zjistila, že se Tadeáš rozešel s tou svojí holkou. Yes! Občas zajdem na pivo, víc lidí, a myslím, že se na mě dívá trochu častěj, než je normální! Začínáme se spolu bavit o hudbě. Někde v Holešovicích hrajou Eggnoise. Domlouváme se, že na ně zajdem spolu.

No a jako napotvoru mě teď bolí oči od čoček, tak musím jít v brejlích. Achjo. Já je nenávidím. Snažím se upravit, co to jde. Maku-up si půjčím od kámošky i řasenku. Mám dlouhý řasy, tak alespoň ať mám výrazný oči. Vlasy si umyju a nageluju do nějakýho normálního tvaru, aby mi ta odrůstající ofina nelezla do obličeje.

Sraz máme na Výstavišti. Tadeáš samozřejmě vypadá skvěle. Jdem do hospody, kde ma bejt ten koncert a zjišťuju, že je zrušený. Stejně si sedneme do sedaček a začínáme kecat. Necejtím se úplně jako na rande. Skoro jako jen s kamarádem na pivu. Je mi s ním dobře. Hezky se na mě usmívá. Má velkej nos, ale vůbec mi to nevdá. Možná je trochu nervózní. Dává si pořád vlasy za ucho. Za chvíli se stočí hovor na hulení a ja vytahuju svojí zásobu, kterou teď nosím v pouzdru od filmu do foťáku. Na gymplu hulí skoro všichni. Není to nic neobvyklýho. Je tam jeden týpek, co to pěstuje doma. Hulení v normální míře ke studentskýmu životu prostě patří. Ubalíme jednoho špeka a já už vím, že to byla blbost, míchat to s alkoholem. Hlava se mi trochu točí, ale špatně mi není. Zatím. Nicméně se skvěle bavíme dál.

Blbý je, že mám odvoz od své matky, takže už fakt musím jít. Je teprv deset, ale to je maximum co mi máma dovolí. Je v tomhle docela rázná. Strašně se o mě bojí a mě to děsně štve. Když někam večer jdu, vždycky mě přijede autem vyzvednout. Je to strašně trapný. Tadeáš mě vyprovází k zastávce a vlepí mi jeden srnčí polibek na tvář. Sedám k mámě do auta. Když dojedem domu, tak rychle vylezu z auta a hned zvracím. Máma se naštěstí směje.

Další den ve škole jsem celá nesvá. Tadeáš se na mě na chodbě z dálky směje. Říká, že bysme to měli někdy zopakovat. Dneska končíme ve škole stejně a potkáváme se na obědě i s dalšíma lidma z naší pomalu formující se partičky. Pak jdem směr Palačák. Maruška se s někým baví před náma a my celkem rozpačitě mluvíme spolu v zadu. Najednou mě Tadeáš obejmje a začne líbat! Je to opravdu jako ohňostroj! Je to taková krása, jsem ta nejšťastnější holka na světě. Von je tak skvělej a něžnej. Ježíš úplně se mi z toho točí hlava. Najednou na sebe koukáme a smějeme se. Říká - tak čau zejtra a běží do metra. Maruška na mě hledí s otevřenou pusou a nevěří svým očím. Njn.

Takže asi spolu chodíme. Ty vole já mám konečně kluka! A to zrovna teď o Vánocích musím jet s našima na dovolenou na Kanáry....já to bez něj nevydržím. Jeho oblíbená knížka je Jack Kerouac - Na cestě, takže si ji jdu hned půjčit do knihovny a беру si ji s sebou.

Dneska poprvé po novým roce jdu do školy. Neviděla jsem Tadeáše dva tejdny. Zase pochybuju, jestli se mnou bude chtít být. Když ho potkám ve škole na chodbě, má na sobě TO bílý tričko. Vynikaj mu tak jeho široký ramena, na který mu padaj dlouhý vlasy. Skejtácký džíny. Vrháme se na sebe a před všema se na chodbě líbáme. Takže fakt další oficiální školní páreček. Po škole se s kámošema domlouváme, že půjde do hospody. Když vedle něj sedím, nějak najednou nevím o čem se s ním bavit. To je můj věčnej problém. Bojím se cokoliv říct, aby to nebylo trapný, že nakonec mlčím. Což je taky trapný. A nudný. Já vím. Takže se radši zase začneme líbat a vošahávat, což je taky super.

Tak je to skoro pokaždý, když jsme spolu. Začínám mě to docela děsit, že nevím co říkat, o čem se s ním bavím.

Koncem ledna jede se svojí třídou na lyžák. Šla jsem se s ním rozloučit k autobusu. Mávám mu, a jak autobus odjíždí, začínám přemýšlet a uspořádat si v hlavě, co udělám jinak, až se vrátí. Protože jak teď odjel, mi vlastně zase došlo, jak jsem do něj fakt hodně zamilovaná. Celej tejdny nad tím přemýšlím a strašně se na něj těším. Na jednu stranu ho miluju a chci s ním bejt. Na druhou stranu si spolu nerozumíme, ale nechci si to moc připouštět. Je tak krásnej. To se přece musí změnit. Chci mít kluka a ještě ke všemu tak hezkýho, chytrýho a milýho. Je to trochu nuda, ale musí se to nějak zlepšit. Až přijede, navrhnou nějakej vejlet nebo zas bychom mohli zkoušet jít na koncert. Prostě něco.

Tejden pryč. Čekám před školou, až přijedou. Jsem úplně mimo a jen ho hledám očima, až vystoupí z autobusu. Jako první ke mě ale běží Maruška a říká něco na způsob: Amálko, víš Tadeáš je super kluk, ale zas tak super není, ani za nim nechod'. Jenže já ji skoro nevnímám a jen vyhlížím Tadeáše. A už ho vidím. Běžím k němu a chci mu dát pusku. Zabrzdí mě a říká, hele ono se tam něco stalo. Co jako? Je ti něco? Nechápu proč se na mě tak divně dívá. Proč má sklopenou hlavu? Já jsem tam začal chodit s jinou holkou, víš. V tu ránu mám černo před očima. Chce se mi brečet, ani mu nic neřeknu, jen aha. Už ji vidím. Určitě je to ona, protože se na mě upřeně dívá. Nechápatě koukám na lidi jak se sunou kolem mě s kuframa. Tadeáš si bere ten svůj a hledí na mě lítostivým pohledem. Krčí ramenama. Jdu si dát cigáro. Pak jdu do školy k šatnám. Je tam ta holka a začnu na ni skoro křičet, že si taky mohla vybrat kluka, co není vobšazenej. Říká, že to on začal balit jí. Nechce se mi tomu věřit a jdu domu. Maruška kolem mě celou dobu poletuje a utěšuje mě. Jde se mnou na tramvaj. Jsem jedno slzavý údolí a jsem tak strašně nešťastná. Jedu domů a čumím z tramvaje na známou cestu Výtoň - Sídliště Řepy. Jela jsem to už tisíckrát. Furt stejný. Slzy se mi derou z očí. Jsem fakt tak nemožná, že se se mnou takhle musí kluk rozejít? Proč mi to nevysvětlil? Proč neřekl co je špatně? Co budu dělat, až ho zase budu denně potkávat ve škole na chodbě?

Postupem času se dozvídám od Marušky, že se se mnou chtěl rozejít, ale že jsem tak hrozně něžný a milý stvoření, že se bál udělat to napřímo. Místo toho si našel rovnou jinou holku. S tou novou vydržel dva týdny.

Říman

Rok 1998. Internet neznám. Věci si nemůžu vygooglit. Mám růžovej telefon Ericsson t-30, kterej má na displeji jeden řádek. Mám milion otázek ohledně sexu, ale nikdo mi je pořádně nevysvětlí. Jo, starší brácha občas něco řekne, ale to není úplně ono. Takže sexuální zážitky a zkušenosti si říkáme s holkama nebo čteme v Bravíčku a Dívce. Je to peklo. Některý to maj zasebou, docela jim závidím. Ale já pořád čekám na prince. Na toho pravýho. Jsem naivní? Kdy se ho dočkám? Jak dlouho ještě musím čekat a kde hledat?

Červen. Ve škole už mám známky skoro všechny jasný. Jedem s gymplem na dva dny na výlet do Voznice, která je kousek od Prahy. Sraz je na Knížecí a jedeme normálním linkovým busem. Už jsme tady skoro všichni. Jeden ze spolužáků přichází s nějakým dlouhovlasým týpkem. Trochu nazrzlej, výraz v obličejí dost sebevědomej. Už v autobuse mi je jasný, že to bude pro mě těžký. Je fakt pěkněj.

Bydlíme v chatkách po čtyřech. Je to i s malou kuchyňkou, takže si musíme i sami uvařit. Sandra už zjistila, že ten týpek se jmenuje Michal. Normálně bydlí a studuje v Římě, ale teď je na pár dní s rodiči v Praze. Takže se ujímá přezdívka Říman.

Po večerce v deset se tajně přesouváme do hospody. Kristýna se teď kamarádí v Praze s nějakějma staršima týpkama. Máme s nima sraz v tý hospodě. Moc nechápu, proč je sem zve. Ale prej maj prachy a zaplatí to za nás. Ze třídy jdem tři holky a jeden spolužák co přitáhl toho Římana. Už několikrát jsme se potkali pohledem. Snažím se ale dělat, že si ho nevšímám.

Ty starší týpci nás učí hru bizubizu. Sedíme v kruhu, počítáme čísla. Každěj řekne jedno číslo. Na každý číslo se sedmičkou nebo násobkem sedmičky musíš říct bizubizu a obrací se směr počítání. Když uděláš chybu, musíš vypít panáka. Vodky. Takže za chvíli jsme totál vožralý a stěží napočítáme do pěti. Začíná se to ale kazit, protože ty Kristýniny kámoši jsou divný a ona už je na můj vkus moc vožralá. Odcházím. Říman mě chytá kolem ramen a prej se jdem projít do lesa. Trošku mě překvapil, ale proč ne.

Objímá mě kolem pasu. Chvilí si po cestě povídáme. V lese na pešíně si sedneme na zem, na jeho bundu a začneme se líbat. Odepíná si kalhoty a já ho mám poprvý v ruce. Ukazuje mi co, mám dělat. Je to docela gumový a měkký. Najednou mu tvrdne. Musím se holek zeptat, jak to vlastně funguje. Co dělaj pak ty koule, skoro nejsou vidět. Ale je tma a točí se mi hlava, nejde to moc zkoumat. Najednou si mě chce dát do pusy a já jsem z toho úplně vedle. Nevinně se na mě podívá a ptá se mě "Máš něco proti petingu?" Ani nevím, co to přesně znamená. Tak se taky nevinně usměju a zaculím. No chvíli pokračujem a já ho poprvý někomu vyhoním. Pak jdem zpět do hospody. Krystýna to přehnala tak, že už ji odváží sanitka, aby jí vypumpovali žaludek. Takže průser je na světě. Jdem spát.

Ráno dostaneme sprda od naší třídní. Strašně se stydím. Naštěstí kámoška co je v tom se mnou namočená je dcera učitelky, takže dostáváme jen ředitelskou důtku. Doma se tomu naštěstí smějou. Rodiče jsou v tomhle překvapivě v pohodě. Sami taky rádi popijou. Možná jsou rádi, že nejsem takovej suchar, jak vypadám a chodím občas tajně do hospody.

Kristýna je naštvaná, že ji odvezli do nemocnice. Říká, že takhle dopadne teď na akci vždycky. Jen se z toho vespí a ráno je v pohodě. Dneska jsme dostali vysvědčení. Jdem to s Kristýnou oslavit na Karlák. Sedneme si na deku a otevíráme si červený víno. Kristýna vytahuje cigára. Jsou to Morky. Značka More. Takový dlouhý, tmavý. Chutná to divně. Poprvý si dávám cigaretu. Je to zvláštní, docela mi to chutná. Točí se mi hlava. Jo je mi trochu blbě, takže radši se napiju toho vína. Doprdle, trochu mi ukápló na moje bílý šaty, co mi je dnes do školy dala máma na vysvědčení. Achjo. Jak tohle vysvětlím? Ve Vodičkovy v Mekáci si to zkouším vyprat, ale marně.

Když jdu domů, dávám si žvejkačku. S tím vínem, jí řeknu pravdu. Prostě jsme to šly s holkama oslavit no. Naštěstí je v pohodě, ale krčí obočí, že to snad pro teď stačilo.

Leden. Říman je zase v Praze. Napsal mi, jestli nechci k němu domů. Mám mravenčín v bříše. Těším se, ale bojím se. Pořád o sexu prd vim. Nechci před ním vypada nezkušeně, ale fakt nevím co kdy a jak dělat. Ale líbání si myslím už docela ovládám, tak na to se těším. Už jsem se dlouho s nikým nelíbala. Jedu k němu přes celou Prahu. Doma jsem řekla, že jsem s kámoškou. Hned jak přijdu, navrhne, ať jdem do postele. Svlíkne mi tričko a začne mě líbat. Hmmm třeba mě fakt miluje! Já jeho asi jo...Když mi začne svlíkat kalohoty, tak mu teda řeknu, že to mám. Vypada zklamaně. Ještě jsem mu neřekla, že jsem panna, ale asi je to jasný. Takže mu ho zase vyhoním. Když mu to vystříkne, tak to mám všude na kalhotech, který jsou černý. Kurva já mám na to fakt štěstí. Co zas budu doma dělat. Mám teď jen dvoje kalhoty. Jdu do koupelny a snažím si je vyprat, ale vůbec to nejde. Jeho to vůbec nezajímá, a já jsem zklamaná. Nic moc neříká, ale jde mě vyprovodit na bus. Že zase příště až bude v Praze, se ozve. Skvělý. Já jsem taková kráva. Domů jedu s kabelkou před břichem, aby mi ty pocákaný kalohoty nebyly vidět. Doma je schovávám. Vyndám je až za pár dní a mámě řeknu, že se mi tam vylilo jídlo ve škole. Pořád doufám, že ještě zavolá. Že půjdem na normální rande. Že si budem povídat. Bohužel se nic takovýho nekoná. Moc to nechápu. Když se mu líbím, tak proč se mnou nechce bejt i mimo postel? Stejně pořád na něj myslím. Na ty jeho oči a vlasy. I tělo měl krásný, hubený, vypracovaný, bez chlupů. Z těch kalhot to stejně nikdy nezmizelo....

Zajíček

A opět je tu léto, a opět jsem na taboře. Tentokrát tu se mnou Maruška. Zase jsme na stejným místě jako tenkrát v létě, když jsem dostala prvního francouzáka. Rozhlížíme se už v autobuse, co za složení lidí to letos bude. A jsme vcelku spokojený. Vzadu totiž sedí zajímavá trojice kluků. Už před busem si kopali s hakysakem. Dva z nich mají dlouhý vlasy. Což na klukách máme rády.

Týden je krátká doba, aby se stalo něco zásadního, ale dlouhá doba pro teenagera, aby se do někoho rychle zakoukal. Shrnuto - tábor byl super, ale dneska to musí být nejlepší, protože je poslední večer. A zase kalíme v hospodě Pod Lípou. Pijeme Krvavý záda. Panák vodky a griotky. Musíš to vypít najednou z jedný ruky. Pak kluci ubalí špeka a jdem za hospodu. Takže klasika. Následuje hodinovej výtlem. Jdem zpět do hospody a objednáваме hromadu jídla. Jdu na záchod. Cestou potkám Vaška. Příjmením Zajíček, jinak mu tu nikdo neřekne. Culí se na mě a před zahrádkou plnou lidí z tábora mě chytne a začne líbat. A najednou všichni tleskaj. To jsem teda nečekala a jsem z toho nadšená. Všechny holky z tábora na mě vrhají žárlivý pohledy.

Jsme na louce. Nademnou je letní noční obloha posetá hvězdami. Líbáme se. Nadzvedává mi sukni a sudavá kalhotky. Začíná mě lízat. Je to příjemný, ale strašně se stydím. Nevím, co mám dělat. Přemýšlím, že se chce se mnou určitě vyspat. Musím mu to co nejdřív říct, že já nechci. Ať není zklamanej nebo naštvanej. Vypadá, že mu to ani moc nevadí. Lízá mě dál. Hladí mě po stehnech. Cítím šimrání v bříše. Na jednom místě je to fakt moc příjemný. Nechci, aby přestal. Je to jako by mi do rozkroku proudila všechna voda z těla. Jako bych šplhala na nějaký vrchol a ne a ne dosáhnout úplně nahoru. Začínám sténat slastí. Pálí to, svíjím se v křečích a držím ho za hlavu svejma nohama a říkám, že chci víc a víc. Nakonec to ve mě vybuchne a všechno se rozplyne v tak úžasný uvolnění, že vůbec nechápu, co se stalo. Zhuleně se na mě usmívá. Pusu má celou mokrou. Tak to byl asi můj první orgasmus.

Ráno se spolu v objetí probouzíme na gauči před chatkou. On ještě spí, tak jen ležím a mám zavřený oči. Užívám si tu chvilku před probuzením. Než zase budu muset přemýšlet, co mám říkat a jak se mám chovat. Než nastane ta chvíle vystřízlivění. Z chatky vylízej holky z Český Lípy. Jedná říká druhý, ty vole pod' se na něco podívat. Hm. Asi jsou naštvaná a záviděj. Na ně žádný kluci poslední táborovej večer nevyzbyli. Dneska balíme. Vašek si na mě bere telefon na pevnou. Směju se na něj. Chtěla bych mu dát pusu, pomazlit se. Není na to příležitost, bohužel ani náznak něčeho takovýho z jeho strany. V buse sedíme všichni